

HỒI THỨ MỘT TRĂM LINH TU HUYỀN SINH PHÓNG CHUỖNG THỦ PHIÊN TẶNG

Thần Âm liền dẫn Triết La Tinh về chùa Thanh Lương để bái kiến Thần Quang. Thần Quang là người rất mực tâm cơ. Y nghĩ rằng phương trượng chùa Thiếu Lâm chủ trương khoan hoà, vậy mà sao lại bắt giữ Ba La Tinh? Hẳn có nguyên nhân trọng đại chi đây.

Y liền trọng đãi Triết La Tinh, lựa lời thăm hỏi dần dần. Chưa đầy nửa tháng thì Triết La Tinh đem hết chuyện bí mật kể hết cho Thần Quang nghe.

Thần Quang bụng bảo dạ:

- Ba La Tinh đến chùa Thiếu Lâm cốt để ăn cắp kinh sách. Nếu hắn không ăn cắp được thì chùa Thiếu Lâm nên đuổi hắn về là phải. Dù cho hắn lấy được rồi mà đường trưởng phát giác thì cũng đến đoạt kinh lại là cùng. Hiện nay chùa Thiếu Lâm bắt hắn giam giữ không tha, thì nhất định chẳng những hắn đã ăn cắp kinh mà thôi, có khi hắn học thuộc lòng hết rồi cũng chưa biết chừng. Hơn nữa nếu lão Phiên tặng chỉ để lấy cắp kinh sách về Phật pháp để phổ cứu chúng sinh thì chùa Thiếu Lâm chẳng những không can thiệp đến, mà còn lục những phu kinh sách hay gửi tặng nữa là khác. Vậy thì nhất quyết không phải hắn ăn cắp kinh Phật mà là những bí lục về võ công gì đây.

Thần Quang nghĩ tới những bí lục võ công của Thiếu Lâm thì tỏ vẻ sốt sắng vô cùng. Ta nên biết rằng Thần Quang là một bậc kỳ tài trong võ lâm, đã thiên tư đỉnh ngộ lại nhiều sáng kiến, có điều đáng tiếc là căn nguyên võ học của chùa Thanh Lương hãy còn kém chùa Thiếu Lâm xa. Y chỉ có những pho quyền kinh, Kiếm phổ, nội công bí yếu thông thường mà lại ít ỏi, chưa xứng đáng vào hạng công phu bậc nhất. Thế mà võ công y đến bậc thượng thặng đủ biết tư chất lão không phải tầm thường.

Ngày y tới chùa Thiếu Lâm mới 17 tuổi. Phương trượng chùa Thiếu Lâm hồi đó là Diệu Diệp thiền sư, vừa mới thấy diện mạo cùng tia mắt y đã biết ngay là con người độ lượng hẹp hòi, không thể truyền thụ Phật pháp được. Nếu để y làm một nhà sư tầm thường trong chùa thì y không cam chịu lâu dưới điều khiển của người khác và ngày sau ắt sinh hoạ hoạn nên Diệu Diệp thiền sư cự tuyệt ngay. Vì thế mà Thần Quang mới tìm đến tu hành tại chùa Thanh Lương.

Năm y mới 30 tuổi mà kỹ thuật đã bao trùm toàn tự, nhảy lên hàng phương trượng chùa Thanh Lương.

Y tự biết hiện nay võ công mình cao hơn những kinh sách bí lục trong bản tự. Nếu muốn tiến hơn thì phải tìm cơ duyên khác mới được. Y vừa nghe lời Triết La Tinh, đã để tâm nghĩ kế ngay, và sau mấy ngày y mới quyết định chủ ý rồi lắm bẫm:

- Bây giờ ta cứ vì hắn mà ra mặt đến đòi Ba La Tinh, dù trong chùa Thiếu Lâm có nhiều tay cao thủ, bất cứ việc gì đến hợp lý là được. Chẳng lẽ họ là đệ tử nhà Phật mà lại cậy thế mạnh để uy hiếp người ư? Khi mình nắm được Ba La Tinh rồi thì lo gì hắn chẳng tiết lộ cho mình hay những bí lục về học của chùa Thiếu Lâm.

Thần Quang Thượng Nhân nghĩ vậy, liền viết thiệp mời Long Mãnh đại sư chùa Đại Tướng Quốc phủ Khai Phong, Đạo Thành đại sư chùa Phổ Độ tỉnh Giang Nam, Giác Hiền đại sư chùa Đông Lâm núi Lư Sơn và Dung Trí đại sư chùa Tinh Cảnh thành Trường An là bốn vị cao tăng đến, rồi Thân Âm và Triết La Tinh thẳng tới chùa Thiếu Lâm.

Bốn vị cao tăng kia tuy không cùng chủ trương như Thần Quang, nhưng là những nhân vật có danh vọng rất lớn trong võ lâm. Có điều những chùa Đại Tướng Quốc, Phổ Độ... trước nay chỉ trọng Phật pháp mà khinh rẻ võ công. Rất ^^ Long Mãnh, Đạo Thành đại sư chưa được lên đến địa vị cao cả, tại nơi chùa mình.

Huyền Từ phương trượng chùa Thiếu Lâm nghe Thần Quang Thượng Nhân bảo mình bị đánh đã cung xưng ra thì thật là vô lễ. Tuy đại sư bản tính trầm mặc cũng không khỏi nổi giận nói:

- Nhà sư Thiên Trúc là Ba La Tinh sư huynh quả thực có đến bản tự, không bao giờ lão tăng phủ nhận điều đó.

Thần Quang Thượng Nhân cười ha hả nói:

- Thế thì hay lắm. Vị này là Long Mãnh đại sư chùa Đại Tướng Quốc phủ Khai Phong, vị này là Giác Hiền đại sư chùa Đông Lâm núi Lư Sơn, vị này là Dung Trí đại sư chùa Tinh Cảnh tại Trường An, vị này là Đạo Thành đại sư chùa Phổ Độ tỉnh Giang Nam. Cả bốn vị đều là những bậc cao tăng ở Trung Nguyên. Nay lão tăng mời bốn vị đến đây để chứng kiến vụ này. Phương trượng sư huynh đã thừa nhận Ba La Tinh sư huynh nước Thiên Trúc hiện ở bản tự, vậy xin phương trượng tha cho y ra về Thiên Trúc để khỏi mang tiếng với ngoại bang là đệ tử nhà Phật ở Trung Hoa giam giữ người đồng đạo, cạy mạnh hành hung.

Những câu nói của lão rất sắc bén, cố ý bức bách chùa Thiếu Lâm phải thả Ba La Tinh. Những người trong chùa Thiếu Lâm đã biết nội tình đều nghĩ thầm:

- Ba La Tinh ăn cắp kinh rồi bị giữ, đã là thực tình mà phương trượng cũng không phủ nhận điều đó thì e rằng không tha họ không xong.

Bỗng nghe Huyền Từ nói:

- Vừa rồi Thần Quang sư huynh nóng nảy muốn gặp toàn thể tăng chúng đệ tự, mà chưa nói đến bốn vị cao tăng. Té ra bốn vị này đều là những tay cao thủ nổi tiếng trong võ lâm. Lão tăng cố ý ngưỡng mộ từ lâu, nay được tương kiến thật là may mắn! Huyền Từ chấp tay để trước ngực thi lễ. Đại sư vừa nói vừa kéo dài thời khắc để có thì giờ tìm kế đối phó.

Bốn vị cao tăng lập tức đứng dậy đáp lễ đồng thanh nói:

- Ba La Tinh sư huynh tại Thiên Trúc hiện giờ ở trong bản tự. Nếu y có điều gì đắc tội với phương trượng, bọn bản tăng cũng xin phương trượng nghĩ tình họ Thích khắp thiên hạ đều là một nhà mà giờ Ba La Tinh đại sư lại cho sư huynh y là Triết La Tinh đại sư đến đây đưa về Thiên Trúc thì bọn bản tăng đều cảm đại đức.

Huyền Từ nghĩ bụng:

- Việc nhà Ba La Tinh thì chẳng khó gì, nhưng phóng thích hắn thì bao nhiêu bí lục võ công của chùa Thiếu Lâm từ đây sẽ bị công khai ra khắp thiên hạ hết.

Đại sư trong bụng ngân ngữ chưa biết trả lời ra sao lại tuyên mấy câu Phật hiệu để kéo dài thêm thời khắc. Hồi lâu Huyền Từ mới nói:

- Ba La Tinh sư huynh đem thơ đến chùa Thiếu Lâm. Toàn thể đệ tử từ trẻ xuống dưới thấy y từ Phật quốc sang đây đều một lòng kính cẩn. Không ngờ y lên đào đường hầm Tàng Kinh Các lấy trộm bao nhiêu bí lục về võ học từ mấy trăm năm truyền lại. Thiếu Lâm tuy là một nơi am thiên của Phật, nhưng lại là một môn phái trong võ lâm, đương nhiên phải tôn trọng lễ luật võ lâm.

Ngừng một lát Huyền Từ lại nói tiếp:

- Thân Quang Thượng Nhân! Vừa rồi bản tăng có một câu hỏi: Giả tử có người lên vào chùa Thanh Lương lấy cấp quyền kinh kiếm phổ của quý tự mà sư huynh đã vào địa vị phương trượng, lại là chủ môn một phái võ thì xử trí ra sao, chưa được Thượng nhân trả lời.

Thần Quang Thượng Nhân tùm tùm cười đáp:

- Võ công cao hay thấp phần lớn do trông cậy vào bản lãnh của con người, còn quyền kinh, kiếm phổ chỉ đứng vào hàng thứ hai. Giả tử có vị anh hùng hảo hán nào dư tài vào được chùa Thanh Lương lấy cấp quyền kinh, kiếm phổ của đệ tử thì ngoài việc lão tăng tự nhận bất tài không còn biết nói sao nữa? Chẳng lẽ người ta muốn coi võ học pháp môn của mình một chút mà ^^ hay giam giữ suốt đời người ta ư? Có lý nào thế được?

Huyền Từ cũng tùm tùm cười:

- Nếu là những võ công bí lục tâm thường chẳng có gì kỳ bí, dù công khai ra đời cũng chẳng ngại gì. Nhưng gặp trường hợp quyền kinh, kiếm phổ, nội dung tinh vi bí ảo mà để người ta lấy cấp truyền ra ngoài, lọt vào tay quân cuồng vọng hoặc những kẻ bụng dạ hẹp hòi thì mối họa không biết đến đâu mà kể. Con người trong võ lâm là phải nghĩ tới chỗ đó. Huyền Từ nói mấy câu này bằng một giọng ôn hòa. Nhưng mấy chữ "những quân cuồng vọng hoặc những kẻ bụng dạ hẹp hòi" rõ ràng để ám chỉ Thần Quang Thượng Nhân. Mọi người nghe câu này biết ngay Huyền Từ mạt sát Thần Quang là con người bụng dạ khôn lường. Sở dĩ gã đến yêu sách phóng thích Ba La Tinh chỉ vì mục đích gom về những bí lục về võ học của phái Thiếu Lâm.

Thần Quang biến sắc, mặt giận hầm, xẵng giọng:

- Phương trượng nói vậy là theo một chiều, nhưng e rằng bên trong còn có tình ý gì khác cũng chưa biết chừng. Triết La Tinh sư huynh đường muôn xa vạn dặm đến đây, chẳng lẽ phương trượng không để cho sư huynh sư đệ họ được thấy mặt nhau một chút? Huyền Từ nghĩ bụng:

- Nếu mình kiên quyết không cho Ba La Tinh ra đây tương kiến thì rõ ràng chùa Thiếu Lâm đuối lý, để mấy vị cao tăng các chùa Phổ Độ, Đông Lâm... đem lòng bất phục. Đại sư nghĩ vậy liền truyền lệnh:

- Mời Ba La Tinh sư huynh ra đây!

Chấp sự tăng truyền lệnh ra ngoài. Chẳng bao lâu bốn vị lão tăng đưa Ba La Tinh lên điện.

Ba La Tinh nhìn thấy sư huynh thì vừa bi thương, vừa vui mừng, nẩy lại ôm lấy Triết La Tinh nước mắt đầm đìa. Hai người nghẹn ngào nói với nhau bằng tiếng thổ âm nước Thiên Trúc một hơi. Người ngoài nghe chẳng hiểu gì hết, nhưng cũng chắc là Ba La Tinh kể lại chuyện lấy kinh bị bắt và lý do chùa Thiếu Lâm không chịu phóng thích.

Triết La Tinh gật đầu lia lịa rồi nói lớn bằng tiếng Trung Nguyên:

- Phương trượng chùa Thiếu Lâm đã bịa chuyện. Ba La Tinh sư đệ tiểu tăng không hề lấy cắp bí lục võ công mà chỉ xem lén kinh sách nhà Phật. Kinh sách nhà Phật vốn là của nước Thiên Trúc chúng tôi truyền sang mà xem đến cũng là phạm pháp ư? Hơn nữa Đạt Ma tổ sư cũng là người Thiên Trúc chúng tôi truyền võ công lại cho các vị mà các vị lại giam cầm người Thiên Trúc... thì là quên ơn, phụ... phụ gì nhỉ? Thế là không tốt. Hấn nói tiếng Trung Hoa tuy không được sõi sàng nhưng đầy đủ lý lẽ, khiến tăng chúng chùa Thiếu Lâm không bài bác được.

Ba La Tinh cũng cãi cối không chịu thú nhận việc lấy cắp kinh sách về võ học, trong người hấn không có tang vật gì thì thực khó mà bức bách hấn phải thú nhận.

Huyền Từ nói:

- Đúc Phật từ bi! Đúc Phật từ bi. Đã là người xuất gia không được nói dối. Ba La Tinh sư huynh nói dối mà không sợ bị xuống địa ngục rút lưỡi ư?

Pho Đại Kim Cương quyển kinh của bản tự sư huynh đã coi trộm chưa?

Ba La Tinh cãi liền:

- Không có! Không có! Ta mượn coi một bộ Kim Cương kinh mà thôi.

Huyền Từ lại hỏi:

- Những chương pháp của chùa Thiếu Lâm sư huynh đã xem trộm chưa?

Ba La Tinh lại cãi:

- Không có! Ta chỉ mượn bộ Ba La mật tâm kinh để xem qua.

Huyền Từ nói:

- Thế thì Ma Kha Chỉ quyết của phái Thiếu Lâm chẳng lẽ sư huynh cũng chưa coi trộm? Hôm ấy năm vị sư đệ bắt gặp sư huynh vào Tàng kinh các đang coi lén bộ Yếu quyết về chỉ pháp rồi từ Tàng kinh các chuồn ra thì sư huynh bảo sao?

Ba La Tinh nói:

- Tiểu tăng vào Tàng kinh các quý tự mượn coi một bộ Ma Ha Tăng chỉ luật. Về triều nhà Tần, vị cao tăng bên quý quốc là "Pháp Hiền" nguyên người họ Củng, xuất gia từ thuở lên ba dốc lòng theo đạo. Đến năm Tấn Long An thứ ba, Pháp Hiền đại sư tây du đến nước Thiên Trúc lấy kinh đã được rất nhiều pho kinh sách quý giá, trong đó cả bộ Ma Ha Tăng chỉ luật. Tiểu tăng mượn xem pho đó không hiểu đã phạm giới luật gì của quý tự?

Ta nên biết Ba La Tinh là người thông minh cơ biến lại học vấn uyên bác, nên được chùa Thiên Trúc đặc phái trọng nhiệm đi lấy cắp kinh sách. Bây giờ hấn chối hết những chuyện xem trộm bí lục về võ công để tỏ ra chùa Thiếu Lâm hoàn toàn đuối lý.

Huyền Từ cất tiếng niệm:

- A di đà Phật!

Bất thành linh có luồng gió nhẹ thổi lướt qua bên mình. Một bóng hồng thấp thoáng, có người phóng quyền ra đánh vào sau lưng Ba La Tinh. Thoi quyền này vừa thần tốc vừa mãnh liệt vô cùng.

Quyền phong đang nhắm huyết "Chí Dương" sau lưng Ba La Tinh xô tới. Chiêu quyền phóng ra đột ngột cơ hồ không có cách nào giải cứu.

Bỗng thấy Ba La Tinh xoay tay lại. Tay trái giữ lấy huyết "Thân Đạo", tay phải nắm lấy huyết "Cân Xúc". Lòng bàn tay hướng ra ngoài, chưởng lực xô ra rất nhanh. Huyết "Thân Đạo" ở trên huyết "Chí Dương" mà huyết "Cân Xúc" ở dưới huyết "Chí Dương". Chưởng lực hai tay kết lại thành một tấm bình phong để chống đỡ cho huyết "Chí Dương", thủ pháp xảo diệu vô cùng.

Trên Đại hùng bảo điện thiếu gì những bậc cao thủ, vừa thấy y ra chiêu này rất mau lẹ và đối phó được thế đánh bất ngờ. Ba La Tinh vừa trở tài tựa hồ như lời sư huynh sư đệ đồng môn phân tích chiêu thức để luyện tập và phô diễn chưởng pháp thượng thặng.

Mọi người thấy thế không nhịn được bật lên tiếng hoan hô:

- Thật là một chưởng pháp tuyệt diệu!

Ba La Tinh dùng chưởng lực hai tay để cản trở thoi quyền. Người kia liền biến quyền thành chưởng chém vào sau cổ Ba La Tinh.

Lúc này mọi người đã nhìn rõ người đánh lên đó là một nhà sư đứng tuổi mặc áo cà sa Đại hồng ở chùa Thiếu Lâm. Chẳng những nhà sư đó ra chiêu thần tốc mà tựa hồ chỉ chờ Ba La Tinh quay đầu lại là dùng chưởng chém xuống luôn.

Ba La Tinh liền vung ngón tay trái ra đề phóng vào cườm tay đối phương. Nhà sư kia nếu không thu chiêu về thì sẽ bị ngón tay Ba La Tinh điểm vào huyết "Hậu Khoát", nhất là Ba La Tinh lại vận hết nội lực toàn thân vào đầu ngón tay thì có thể khiến cho bàn tay nhà sư kia thành tàn phế. Chiêu này chỉ trông tựa hồ rất bình thường chẳng có chi kỳ dị, nhưng nếu phóng tủng thì sức mạnh phi thường!

Bỗng có tiếng người reo:

- Chỉ pháp tuyệt diệu!

Nhà sư kia lập tức thu chưởng về, lún người xuống chuyển đến cạnh sườn mé tả Ba La Tinh phóng "song quyền liên hoàn". Chỉ trong chớp mắt đã đánh luôn bảy quyền. Bảy quyền này chia ra đánh vào trán, quai hàm, cổ, ngực và lưng Ba La Tinh một cách thần tốc phi thường.

Ba La Tinh không còn cách nào né tránh được cũng phóng luôn ra bảy quyền. "Bình bình" bảy tiếng liền. Mỗi quyền của Ba La Tinh đều đụng vào quyền của nhà sư. Chỉ trong thời gian chớp nhoáng mà thoi quyền nào cũng chống được quyền pháp của địch nhân thì phải là tay tập luyện tinh thực vô cùng! Nếu chỉ y vào võ công thì dù cao thâm đến đâu cũng không tài nào tránh được.

Ba La Tinh đột nhiên nhớ ra việc gì "ồ" lên một tiếng rồi nhảy lùi lại phía sau. Nhà sư đứng tuổi cũng không đuổi đánh nữa, từ từ lùi lại ba bước, chấp tay quay về phía Huyền Từ cùng Thân Quang thì lễ nói:

- Tiểu tăng đã vô lễ, xin hai vị đại sư tha tội cho.

Huyền Từ cười khà khà chấp tay đáp lễ.

Thân Quang vẻ mặt giận dữ chỉ "hừ" một tiếng chứ không nói gì.

Huyền Từ quay về phía bốn vị cao tăng Long Mãnh, Đạo Thành, Giác Hiền và Dung Trí nói:

- Xin bốn vị sư huynh xử vụ này cho.

Bầu không khí trong đại điện trở nên yên tĩnh.

Từ lúc Thân Quang Thượng Nhân đề cập đến việc chùa Thiếu Lâm bắt giữ nhà sư Ba La Tinh, Hư Trúc biết ngay là chuyện hôm nay không liên quan gì đến mình mới hơi yên dạ. Khi y thấy một vị sư thúc tổ trong bản tự tập kích, Ba La Tinh hoá giải được hết. Hai người chỉ đánh mấy chiêu rồi lại lùi ra.

Hiện thời võ công Hư Trúc đã đủ quan sát thấy chiêu số hai bên chưa dùng tới mức võ công thượng thặng mà không hiểu tại sao lại trao đổi có ba chiêu rồi ngừng tay. Y cũng không hiểu vì lẽ gì mà phương trượng tự lộ vẻ vui tươi, còn đối phương thì ra chiêu bên lên. Theo chỗ y biết thì ba chiêu vừa rồi, Ba La Tinh tuyệt chưa kém cõi chút nào.

Bỗng thấy Long Mãnh ho háng tiếng rồi hỏi:

- Theo ý ba vị thì nên thế nào?

Đạo Thành đại sư đáp:

- Vừa rồi Ba La Tinh sư huynh sử ba chiêu thì dường như chiêu thứ nhất là "Thiên y vô phòng" trong Ban Nhược chưởng pháp, chiêu thứ hai là "Dĩ dật đãi lao" trong Ma Ha Chỉ, chiêu thứ ba là "Thất tinh tụ hội" trong Kim Cương đại quyền.

Thân Quang Thượng Nhân nói:

- Ha ha! Phật môn ở Trung Nguyên quả nhiên đã chịu nhiều ơn huệ của nước Thiên Trúc. Đương nhiên Đạt Ma tổ sư đã sáng lập các tuyệt kỹ của Thiên Trúc đem về để lập ra Thiếu Lâm bảo tự. Những tuyệt kỹ của Thiên Trúc lưu truyền đến ngày nay. Vị cao tăng Thiếu Lâm ra chiêu rất hợp với võ công của vị Thiên Trúc. Thực là đáng mừng!

Thân Quang nói câu này khiến cho quần tăng chùa Thiếu Lâm đều lộ vẻ tức giận. Nên biết rằng vừa rồi Ba La Tinh xoen xoét không chịu thú nhận xem trộm bí lục võ công của chùa Thiếu Lâm, nhà sư đứng tuổi vừa rồi pháp danh Huyền Sinh, sư đệ Huyền Từ, võ công cao cường tính khí lại cương trực.

Huyền Sinh đột nhiên xuất kỳ bất ý tập kích Ba La Tinh đã có tính toán trước. Những chiêu số nhằm đánh vào các bộ vị đối phương bức bách Ba La Tinh phải phân biệt dùng Ban Nhược chưởng, Ma Ha Chỉ và Kim Cương quyền mới giải khai được. Giả tử Ba La Tinh chưa từng học qua những môn đó dĩ nhiên phải đem công phu của bản môn ra hoá giải. Nhưng bấy nhiêu ngày hẩn ở chùa Thiếu Lâm trong lòng lúc nào cũng nghĩ tới và chân tay vẫn luyện tập toàn là công phu của phái Thiếu Lâm, nên trong lúc thắng thốt, hẩn

không kịp nghĩ gì, tiện tay đưa ngay ba chiêu thức rất thuận tiện mới học được đem ra đối phó. Ngờ đâu Thân Quang lại bóp méo vấn đề cho đó là võ công của Thiên Trúc. Thực ra những võ công phái Thiếu Lâm gốc nguồn ở Đạt Ma tổ sư. Từ triều nhà Lương Đạt Ma ở nước Thiên Trúc qua Trung Hoa để giảng luận Phật pháp của Lương Võ đế. Vì đôi bên không ý hợp tâm đầu, Đạt Ma tổ sư dựng chùa Thiếu Lâm truyền dạy Thiên Tôn tâm pháp cùng võ công tuyệt thế. Đó là việc mà khắp thiên hạ ai ai cũng biết.

Thân Quang Thượng Nhân là tay cơ biến hơn đời, nhận luôn ngay những võ công của phái Thiếu Lâm như Ban Nhược chưởng, Ma Ha chỉ, Kim Cương quyền đều từ Thiên Trúc truyền sang. Thế thì Ba La Tinh biết sử dụng mấy thứ võ công vừa rồi chẳng có chi là lạ, không thể nhân đó mà bảo hắn đã ăn cắp bí lục của chùa Thiếu Lâm được.

Huyền Từ phương trượng nói:

- Về Phật pháp cũng như về võ công của bản tự đều do Đạt Ma tổ sư truyền lại. Đó là một điều đúng sự thực. Thế thì kinh sách của Thiên Trúc trả về cho Thiên Trúc là một việc hợp tình hợp lý, giả tử Ba La Tinh sư huynh nói thẳng ra xin lại những kinh văn của Đạt Ma tổ sư, bản tự sẽ kính cẩn đưa ra để tặng. Nhưng phép Ban Nhược chưởng là do Nguyên Nguyên đại sư, phương trượng đời thứ tám bản tự sáng chế. Ma Ha chỉ do Bát Chỉ Đầu Đà lập ra. Đến như Đại Kim Cương huyền pháp thì sáu vị cao tăng đời thứ mười một bản tự tổn bao nhiêu công phu trong ba mươi sáu năm trời cùng nhau nghiên cứu mới hoàn thành. Ba môn này toàn là võ công ở Trung Nguyên không dính líu gì đến Thiên Trúc. Các vị sư huynh đều là những bậc võ học cao thâm, chỉ trông qua là biết. Bản tăng bất tất phải nói nhiều.

Long Mãnh đại sư và Dung Trí đại sư biết ngay lời Huyền Từ là đúng sự thực, liền quay lại hỏi Thân Quang Thượng Nhân:

- ý sư huynh nghĩ sao?

Thân Quang Thượng Nhân tủm tủm cười đáp:

- Đó chỉ là lời nói một bên của phương trượng chùa Thiếu Lâm. Theo chỗ tiểu tăng biết thì lại khác hẳn. Hôm trước Triết La Tinh sư huynh cùng tiểu tăng bàn về những điểm dị đồng giữa võ công nước Thiên Trúc và nước Trung Hoa, cũng đã đề cập đến Ban Nhược chưởng, Ma Ha chỉ và Đại Kim Cương quyền thì y bảo chiêu "Thiên y vô phùng" theo tiếng Phạn gọi là "A phâm Tư ni Trác nhi". Chưởng lực này bên phải nhẹ nhàng mà thực, chưởng lực bên trái trầm trọng mà hư. Hư với thực hợp lại rất là đặc dụng, vì địch nhân coi thường không để ý nên dễ mắc bẫy. Phương trượng sư huynh! Triết La Tinh nói vậy chẳng hiểu có đúng không?

Huyền Từ hơi biến sắc một chút rồi bình tĩnh đáp:

- Nhỡn quang của sư huynh thật là vi diệu, tiểu tăng rất bội phục.

Nguyên Thân Quang là người thông minh mà kiến thức lại cao thâm. Lão vừa trông Ba La Tinh cùng Huyền Sinh đối thủ một chưởng đã biết ngay đến chỗ tinh thâm của chiêu "Thiên y vô phùng". Lão liền bịa chuyện nói là nghe lời bàn của Triết La Tinh. Cách giải thích của lão cốt để chứng minh những chiêu thức đó là của nước Thiên Trúc.

Từ lúc Thân Quang được mục kích ba chiêu đối thủ giữa Ba La Tinh và Huyền Sinh thì trong lòng lão ngứa ngáy khó chịu, ngấm ngấm thêm khát võ công của phái Thiếu Lâm.

Lão nghĩ bụng: Những nhà sư chùa Thiếu Lâm hiện nay đều là hạng tầm thường, nên các vị tiên bối truyền các môn võ học cao minh cho, e rằng họ chỉ lĩnh hội được vài phần. Nếu vào địa vị mình nghiên cứu thì khó gì chẳng trở nên một tay thiên hạ vô địch?

Huyền Từ cũng biết lão nói thế là nhân được xem chiêu số của Ba La Tinh rồi tự ý nói ra. Lão đổ cho Triết La Tinh bảo lão để lừa dối mọi người. Nhưng lão vừa thoáng qua một chút đã biết ngay chỗ ảo diệu cao thâm của chưởng pháp thì thật là một tay thông minh tuyệt thế và tinh mắt phi thường trên đời ít có.

Huyền Từ đại sư trầm ngâm một chút rồi nói:

- Huyền Sinh sư đệ! Phiên sư đệ đến Tàng kinh các lấy kinh sách về ba môn võ công vừa rồi đưa cho các vị sư huynh coi.

Huyền Sinh vâng lệnh đem bốn tên đệ tử đi theo.

Lát sau Huyền Sinh trở về cầm kinh sách đưa cho Huyền Từ.

Đại hùng bảo điện cách Tàng kinh các đến ba dặm đường. Thế mà chỉ trong khoảnh khắc Huyền Sinh đã lấy được sách về thì đủ biết thân pháp y mau lẹ phi thường. Người ngoài không biết nội tình thì cho là chuyện tầm thường, nhưng tăng chúng chùa Thiếu Lâm ai cũng khen thâm ba quyển kinh kia, màu giấy chỗ vàng khè, chỗ thâm lại, tỏ ra truyền đã lâu đời.

Huyền Từ cầm kinh sách để lên bàn nói:

- Mời các vị sư huynh coi thử. Ba pho kinh này đều có ghi rõ những lịch trình công phu sáng lập. Liệt vị sư huynh không tin lời lão tăng thì còn được, chẳng lẽ những vị phương trượng bao nhiêu đời trước chùa Thiếu Lâm và toàn là những vị cao tăng đạo đức lại cũng có những hành vi vô sỉ ăn gian nói dối hay sao?

Đại sư nói câu sau cùng đồng thời đưa mắt ngó Thần Quang. Thần Quang tảng lờ như không biết, rồi cầm lấy cuốn Ban Nhược chưởng pháp mở từng trang một ra coi. Long Mãnh đại sư xem cuốn Ma Ha chỉ bí yếu. Đạo Thanh đại sư coi cuốn Đại Kim Cương quyển thần công.

Long Mãnh và Đạo Thanh chỉ đọc bài tựa rồi trao cho Giác Hiền, Dung Chí. Bốn vị cao tăng này đều biết đây là võ công bí mật của phái Thiếu Lâm, còn mình là những tay cao thủ nổi tiếng ở phái khác. Hai nữa, Huyền Từ đại sư một vị cao tăng hiện đại, nói ra câu gì quyết không giả dối. Nếu xem kỹ thì không khỏi tỏ ra mình ngờ vực Huyền Từ đại sư, và như vậy là phạm vào tội bất kính.

Thần Quang Thượng Nhân trái lại xem rất kỹ, lật từng trang một, cố ý tìm ra những chỗ sơ hở nghi ngờ để bài bác Huyền Từ.

Trong đại điện trù tiếng hô hấp rất khê và tiếng mở sách lạch xạc, ngoài ra không còn tiếng động gì khác. Bầu không khí yên lặng phi thường.